

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/411/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114231061
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114231061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Raiffeisenbank a. s., so sídlom Hvězdova 1716/2b, Praha 4, Česká republika, IČO: 49 240 901, zastúpený: Havel, Holásek & Partners s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava p r o t i žalovanému: G. K., Z.. X.X.XXXX, X. B. X., F. XXXX/X, toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou M. H., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, o zaplatenie 24 093,21 CZK a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 1 047,10 CZK.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 23 046,11 CZK s úrokmi 12,57 % ročne zo sumy 20 463,15 CZK od 9.8.2014 do 15.10.2014 a úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 23 046,11 CZK od 9.8.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom zmluvných úrokov z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 194,78 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 28.11.2014 si uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 24 093,21 CZK, zmluvného úroku vo výške 12,57 % ročne zo sumy 20 463,15 CZK od 9.8.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 23 046,11 CZK, taktiež od 9.8.2014 do zaplatenia. Nárok uplatnil na základe úverovej zmluvy uzavretej so žalovaným dňa 14.10.2008. Žalovaná suma predstavuje dlh na splátkach úveru 20 463,15 CZK, na zmluvnom úroku 1 269,23 CZK, na poplatkoch 1 313,73 CZK a napokon na úroku z omeškania vo výške 1 047,10 CZK. V časti kapitalizovaného úroku z omeškania žalobca písomným podaním zo dňa 26.8.2015 zobral žalobu späť ešte pred začatím konania vo veci samej.

Žalovaný sa zdržiava na neznámom mieste, preto mu bolo v zmysle § 29 ods. 2 O. s. p. ustanovený pre toto konanie opatrovník, ktorému žaloba bola doručená ešte dňa 17.4.2015. Doposiaľ sa však k nej nevyjadril.

Vzhľadom na to, že jedná sa o drobný spor, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, všeobecnými obchodnými podmienkami, návrhom na uzavretie zmluvy o rýchlej pôžičke, akceptáciou návrhu o uzavretie zmluvy o rýchlej pôžičke, potvrdením o čerpaní úveru, vyhlásením okamžitej splatnosti s doručenkou, výpisom z úverového účtu a zistil tento skutkový stav:

Žalovaný dňa 13.10.2008 podpísal návrh na uzavretie zmluvy o rýchlej pôžičke č. 811247, ktorý adresoval žalobcovi a ten dňa 14.10.2008 tento návrh písomne akceptoval. Ako vyplýva zo spomínanej akceptácie návrhu, žalobca súhlasil s poskytnutím úveru žalovanému vo výške 100 000 Kč, ktorý sa zaviazal uhradiť žalovaný mesačnými splátkami po 2 168 Kč s ročnou úrokovou sadzbou 12,57 %. V zmluve je uvedené RPSN 15,44 % a dohodnutý poplatok za správu úveru 99 Kč mesačne. Úver mal žalovaný splatiť 72 mesačnými splátkami, pričom v bode 4 sa uvádza, že prvá splátka bola splatná 14.11.2008 a posledná 15.10.2014.

Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky pre osobné úvery Raiffeisenbank a. s., pričom podľa bodu 15 ods. 2 písm. a/ týchto podmienok, pokiaľ dôjde k porušeniu zmluvy zo strany klienta, je banka oprávnená už vyčerpané čiastky úveru (istiny), vrátane úrokov a všetkých ostatných finančných záväzkov klienta voči banke prehlásiť za okamžite splatné.

Ako vyplýva z prehľadu splácania úveru, naposledy bola uhradená splátka vo výške 2 200 Kč dňa 16.1.2014. Žalobca následne listom zo dňa 29.7.2014 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a vyzval žalovaného k úhrade sumy 24 093,21 Kč. Tento list zasielal žalovanému poštou. Ako vyplýva z návratky, žalovaný si ho nevyzdvihol, preto sa zásielka 20.8.2014 vrátila žalobcovi.

Postup pri doručovaní je upravený v čl. 7 všeobecných obchodných podmienok žalobcu. Aj pri vrátení nedoručenej zásielky platí fikcia o jej doručení 5. pracovným dňom po dni odoslania (bod 7.8.1).

Žalovaná suma okrem istiny na splátkach úveru kapitalizovanom zmluvnom úroku do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje aj dlh na poplatkoch vo výške 1 313,73 CZK, a to za mesačný poplatok za správu úveru vo výške 99 CZK a poplatok za poistenie úveru vo výške 84 CZK, na úhradu ktorého sa žalovaný zaviazal v čl. I bode 2 v spomínanej akceptácii návrhu.

Podľa čl. 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.), zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Podľa čl. 4 písm. b/ citovaného nariadenia, pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu a bez toho, aby boli dotknuté čl. 5 až 8, zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

V danom prípade si účastníci zvolili právo Českej republiky na posudzovanie predmetnej zmluvy, ako to vyplýva z čl. 19 ods. 8 obchodných podmienok pre osobné úvery Raiffeisenbank a. s.

Pre posúdenie uplatneného nároku bolo teda potrebné použiť český právny poriadok.

Podľa § 497 Obchodného zákonníku smlouvou o úveru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 Obchodného zákonníku strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníku dlžník je povinen vrátiť poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania je zároveň potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu opäť podľa českej právnej úpravy konkrétne Občanského zákonníku v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Konkrétne podľa § 52 ods. 1 OZ spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotřebitelem je fyzická osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Predmetom zmluvy bol spotrebiteľský úver. Ten je upravený zákonom č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách zjednávaní spotřebitelského úvěru. Opäť je potrebné vychádzať zo znenia zákona účinného v čase uzavretia zmluvy.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd považoval za dôvodné upravenej žalobe vyhovieť okrem doby, do ktorej má žalovaný platiť zmluvné úroky. Žalobca ich totiž žiadal priznať až do zaplatenia úveru. Podľa názoru súdu však platenie zmluvného úroku možno požadovať len do dohodnutej splatnosti úveru t.j. v danom prípade do 15.10.2014 tak, ako to bolo uvedené v úverovej zmluve. Ak si teda účastníci úverovej zmluvy dohodnú úverové obdobie, potom veriteľ má nárok na odplatu, teda úroky, len za dohodnuté úverové obdobie. Po tomto období totiž veriteľovi vzniká nárok len na úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter. Výška úrokov z omeškania v občianskoprávných sporoch je pritom limitovaná nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb. Akékoľvek navýšovanie úrokov z omeškania a to vrátane ich navýšenia o úroky z úveru je tak v rozpore so zákonom a ak by v tomto smere existovalo aj zmluvné dojednanie účastníkov, súd by ho musel vyhodnotiť ako neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39 OZ. Uvedený právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2011 zo dňa 18.9.2012. na jeho podporu možno poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, v odôvodnení ktorého Najvyšší súd zdôraznil, že dohodnuté úroky z poskytnutých úverových prostriedkov patria len do splatnosti jeho dlhu. Podobne možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV. US 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktorý odmietol sťažnosť veriteľa v tomto smere ako neopodstatnenú. Tá sa týkala rozsudku Okresného súdu v Prešove č.k. 29C/131/2011-127 a rozsudku Krajského súdu v Prešove 1Co/30/2012-145 zo dňa 30.5.2012. Súdny v nich vyslovili názor, že pri zosplatení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu v podobe úrokov z úveru a úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie Krajského súdu bolo zjavne neodôvodnené resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Súd teda zaviazal žalovaného k plateniu zmluvného úroku najneskôr do doby konečnej doby splatnosti úveru podľa zmluvy, t. j. do 15.10.2014 a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, keďže žalobca žiadal o zaplatenie zmluvného úroku až do zaplatenia úveru.

Súd priznal aj úroky z omeškania, keďže žalobca má na ne nárok, pričom tieto úroky z omeškania si uplatnil od zosplatenia úveru.

Podľa § 517 ods. 2 Občanského zákonníka: jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení účinnom od 1.7.2010 výška úrokov z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národní bankou pre posledný deň kalendárneho polroku, ktorá predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o 7 percentuálnych bodov.

O čiastočnom zastavení konania bolo rozhodnuté podľa § 96 ods. 1, 3 O. s. p.

Žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti uplatneného nároku, preto súd mu s poukazom na § 142 ods. 3 O. s. p. priznal plnú náhradu trov konania. Tieto predstavujú zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 52 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 142,78 Eur. Uplatnená bola len odmena za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. činí 51,45 Eur. Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, a to 2 x 8,04 Eur a napokon 20 % DPH s poukazom na § 18 ods. 3 vyhlášky (23,796).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.